

Τοιαύτη ἡ συγγραφή τοῦ κ. Schlumberger, συμβολὴ σπουδαιοτάτη εἰς τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς καθ' ὅλου κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ἐρεῦνας, τιμῶσα καὶ τὸν διακεκριμένον συγγραφέα καὶ τὴν Ἑταιρίαν, τὴν φιλοτίμως συνταίνουσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου βιβλίου καὶ φιλοπόνως ἐργαζομένην πρὸς δημοσίευσιν τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ φραγκοκρατίας ἀναφερομένης ἀνεκδότου ὕλης. Περαινόντες δὲ τὰς ὀλίγας τούτας λέξεις ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ὅπως πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἡ συγγραφή τοῦ κ. de Saulcy παρώρμησεν εἰς τὰς ἔκτοτε γενομένας παντοίας περὶ φραγκικῆς νομισματολογίας μελέτας, οὕτω καὶ τὸ προκείμενον ἔργον τοῦ κ. Schlumberger θὰ συντελέσῃ εἰς οἶονεὶ νέαν ἀναβίωσιν παρομοίων μελετῶν καὶ θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν μεσαιωνικὴν νομισματολογίαν τῆς Ἀνατολῆς, ὅσον αἱ συγγραφαὶ τοῦ Mionnet καὶ τοῦ Cohen διὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν νομισματολογίαν.

Σ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ καθηγητῆς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΝΕΚΡΙΚΗ ΕΤΗΛΗ ΜΕΤ' ΑΝΑΓΛΥΦΟΥ ΞΕΙΡΗΝΟΣ

Ἐν ταῖς περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀνευρέθη ἐσχάτως τὸ ἄνω μέρος νεκρικῆς στήλης μετ' ἀνηγλύπτου περιέργου παραστάσεως. Ἐν τῷ μέσῳ Ξειρὴν ἱσταμένη, τὴν μὲν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχουσα, τὰς δὲ πτέρυγας ἡρέμῃ πρὸς τὰ πλάγια ἀνοιγομένας καὶ καθικνουμένας μέχρι τοῦ ἐδάφους. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς εἶνε δύο γυναῖκες γονυκλιναῖς, ἐν ποδῇρει χιτῶνι ἄνευ χειρίδων· ἔχει δὲ ἑκατέρω τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὴν Ξειρῆνα καὶ προσβλέπουσιν αὐτὴν μετὰ πεφοβισμένου καὶ περιαλγοῦς ἥθους, τὴν δὲ δεξιάν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐνῶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ στήθους, οἶονεὶ τιλλόμεναι τὴν κόμην καὶ κοπτόμεναι ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλοῦς τινός. Ἡ ἐργασία δὲν εἶνε ἐπιμελής, μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἑκατέρωθεν τῆς Ξειρῆνος γυναικῶν, ἀλλὰ καλῆς ἐποχῆς. Τὸ ἀνάγλυφον δὲν ἐξέχει παντελῶς, εἶνε δὲ μᾶλλον ταπεινόν (Flaches Relief). Ἡ κεφαλὴ τῆς Ξειρῆνος ἐλλείπει καὶ ὀλίγον τι ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῶν πτερύγων. Ὁ λίθος λευκός, πλατ. 0,36 1/2, ὕψ. 0,26, κάτωθεν ἐπιγραφή — ΕΝΟΣΤΡΑΤΗ (= Ξενοστράτη). Ἡ στήλη εἶνε τανῦν τοποθετημένη ἐν τῷ Βαρβακκίῳ μουσεῖῳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Παρομοίαν παράστασιν πρὸς ταύτην ἐπὶ νεκρικῆς στήλης εἶδεν ἐν Ἀθήναις πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν ὁ ν. Stackelberg ἐνωκοδομημένην ἐν τοίχῳ ἰδιωτικῆς τινος οἰκίας (Stackelberg Gräb. d. Hell. 1. Σελ. 10). Ἀλ-

λην δέ τινα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τριάδι νῦν κατὰ χώραν κειμένην περιέγραψεν ὁ ἡμέτερος κ. Στέφανος Κουμνούδης, ἀφοῦ πολλῶν καὶ ἡμετέρων καὶ ἀλλοδαπῶν τὴν προσοχὴν διέφυγεν, ἐν ταῖς ἐπιτυμβίαις αὐτοῦ ἐπιγραφαῖς ἀριθ. 2624 ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀριστίων.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ ἡμῖν διὰ Σειρήνων κεκοσμημένα νεκρικὰ μνημεῖα εἶνε σχεδὸν ἅπαντα ἐξ Ἀττικῆς, ὅπερ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἶνε τυχαῖον. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ συνήθεια τοῦ κοσμεῖν τάφους διὰ Σειρήνων δὲν ἦτο ἄγνωστος καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, πρὸ πάντων ὁμῶς φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησεν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀλλὰ τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου θέλω ἐξετάσει ἐκτενῶς ἄλλοτε. Νῦν δὲ παραπέμπω τὸν βουλούμενον εἰδικώτερόν τι περὶ Σειρήνων ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὴν ἐπιμελῆ πραγματείαν τοῦ Hermann Schrader «*die Sirenen nach ihrer Bedeutung und künstlerischen Darstellung im Alterthum*. Berlin 1868.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ ὑφηγητής.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Ὁ διδάκτωρ κ. Γουσταῦος Καῖρτε, ἐταῖρος τῆς Γερμανικῆς σχολῆς, ἀνακοινῶν ἡμῖν εὐμενῶς τὰς ἐξῆς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας εἰδήσεις.

Ὁ εὐρεθεὶς τὸν παρελθόντα μῆνα ταῦρος (ἴδε σελ. 231) ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἐξέδρᾳ ἔχει ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἐπιγραφὴν, καθ' ἣν ἡ Ῥηγίλλα ἀφιερώνει εἰς τὸν Δία τὸ ὕδωρ καὶ τὰ περὶ τὸ ὕδωρ ἀποδείκνυται δ' ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐξέδρα εἶνε ἡ δεξιμενὴ διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ κυκλικοῦ ναοῦ εὐρέθη ἀκέφαλος ἀνδριὰς αὐτοκράτορος φέροντος θώρακα, ὅστις πιθανῶς ἐπ' ἴσης προέρχεται ἐκ τῆς ἐξέδρας. Αἱ δ' ἐν τῷ ἐδάφει τῆς βυζαντιακῆς ἐκκλησίας εὐρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐν τῇ ἐξέδρᾳ ἴσταντο ἀρχικῶς τοῦλάχιστον εἴκοσι καὶ ἐν ἀγάλματι ἐπὶ δεκαεννέα βάσεων.

Νοτίως δὲ τῆς ἐξέδρας εὐρέθησαν δύο μεγάλαι χαλκαὶ κεφαλαὶ γρυπῶν ἐξαιρέτου τέχνης καὶ πλουσίως ἐξεργασμένοι, ὧν ἡ μείζων ἔχει ὕψος περὶ τὰ 60 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου· αὐτόθι δὲ κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ ναοῦ τῆς Πρὸς εὐρέθη βωμὸς μετὰ πολυπληθῶν ἀναθηματικῶν ζωδίων ἐξ ὀρειχάλκου καὶ γῆς ὀπτῆς.

Πρὸς δὲ ἀνεκαλύφθησαν ἤδη τὰ θεμέλια πάντων τῶν θησαυρῶν, ἀναζητεῖται δὲ ἡ εἰς τὸ στάδιον εἴσοδος. Ἡ οἰκοδομικὴ ὕλη ἅπασα ἔχει κατακυλισθῆ εἰς τὸ βάθος νοτίως τοῦ ἐπιπέδου. Εὐρέθη δ' αὐτόθι χαλκοῦς λέβης καὶ κνημίδες, κεφαλὴ μαρμαρίνη τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου καὶ κολοσσάκος ἀστράγαλος ἐκ μαρμάρου μετὰ πλίνθου, ἐφ' οὗ ἴστατο χαλκοῦν ἄγαλμα, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἰχνῶν τῶν ποδῶν.

Ἐκ δὲ τοῦ Πρυτανείου ἀπεκαλύφθη τὸ βορειοανατολικὸν τέταρτον τοῦ 66 τετραγωνικὰ μέτρα περιέχοντος τετραγώνου. Περιτοιχίζεται δὲ τοῦτο ὑπὸ στοᾶς κιόνων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ περιέχεται εὐρύτερός τις χώρος, οὗ τὸ ἔδαφος εἶνε ἐστρωμένον διὰ πλινθίων πλάκων· ὑποτίθεται δ' ὅτι τοῦτο ἦν ἡ ἐστία.

Ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρεθέντων μνημονεύομεν ἐπιγραφὴν ἀναφέρονσαν τὸν καλλιτέχνην Γλαυκίαν τὸν ἐξ Αἰγίνης καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ παιδὸς Διονύσου ἐκ τοῦ γνωστοῦ συμπλέγματος τοῦ Πραξιτέλους, δυστυχῶς ἀκέφαλον καὶ ἄνευ βραχιόνων.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Ἀπριλίου 1878.

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Δουμόν ἀνακοινοῖ ἐπιγραφὰς ἐλληνικὰς ἐξ Ἑσχί-Ζαγρῆ, ἐν αἷς ἀναφέρεται πόλις Τραϊανοῦ.

Ὁ αὐτὸς περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀνσκαφῶν τῆς Δωδώνης ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου.

Ὁ κ. Λύσανδρος Καρατζόγλου περὶ τῶν ἐν τῷ κατασκαφέντι τουρκικῷ πύργῳ τῆς Ἀκροπόλεως εὑρεθέντων γλυπτικῶν τεμαχίων τῶν Προπυλαίων.

Ὁ κ. Βωδουέν περὶ τῶν ἐν τῇ σειρᾷ τῆς Παρθώρας φιλολογικῶν καὶ γλωσσολογικῶν διατριβῶν.

Ὁ κ. Σ. Π. Λάμπρος ἀνακοινοῖ ἀνέκδοτον ποίημα ἐκ τῆς ἐν Βιέννῃ Βιβλιοθήκης περιγράφον τὴν μάχην κατ' ἣν ἀπέθανεν ὁ κατὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου στασιάζας στρατηγὸς Γεώργιος Μανιάκης (1143).

Ὁ κ. Κ. Μυλωνᾶς περὶ τῶν τελευταίων ἀποκτημάτων τοῦ Βερβακείου μουσείου.

Συνεδρίασις τῆς 20 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Δουμόν ἀνακλύει τὴν σύνοψιν τοῦ ἐν Ἀθήναις νομισματικοῦ μουσείου δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ποστολάκου καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἐξ Ἀδρίας ἀρχαιοτήτων ὑπὸ Schöne.

Ὁ κ. Τισσώ ὑποβάλλει ἀντίγραφον βυζαντικῆς ἐπιγραφῆς ἐλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ γεγραμμένης, ἐκ Τύνιδος.

Ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος Κεραμεὺς ἀνακοινοῖ δύο νέα ἀποκλήματα τοῦ Μουσείου Σμύρνης, ἀνάγλυφον μετ' ἐπιγραφῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν Σμυρναῖον ἰατρὸν Ἀρτέμιωνα καὶ κεφαλὴν τοῦ Λουκίου Οὐήρου.

Ὁ κ. Μαρτὰ ὑποβάλλει διάγραμμα τῆς κατὰ τὸν Σερπεντιξέν στοᾶς ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Λοβιό.

Ὁ κ. Κ. Μυλωνᾶς περὶ τινος ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου φέροντος σειρήνα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 6 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Καίλλερ ὁμιλεῖ περὶ τῶν λειψάνων τῆς στοᾶς κατὰ τοὺς νοτίους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὁ αὐτὸς περὶ τῶν εὐρημάτων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνσκαφῶν κατὰ μῆνα Μάρτιον.

Ὁ κ. Λέσχης περὶ τινῶν ἐπιγραφῶν ἐξ Ὀλυμπίας περιχουστῶν ὀνόματα καλλιτεχνῶν.

Ὁ κ. Σπ. Π. Λάμπρος περὶ τινῶν μικρυριῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ κ. Καῖρτε περὶ τινος βωμοῦ ἔχοντος παράστασιν τῶν δώδεκα θεῶν.

Ὁ κ. Μιλλχαϊφερ περὶ τινῶν ἐξ Αἰγίνης ἀρχαίων μικροτεχνημάτων.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς σχολῆς διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ θέρους.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ

Ἡ ἐν τῷ Βαρβακείῳ λυκείῳ συλλογὴ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐπλουτίσθη διὰ νέων ἀποκτημάτων, περὶ ὧν ὠμίλησεν ὁ ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Κυρ. Μυλωνᾶς ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς σχολῆς τῆς 3 Ἀπριλίου. Ἐκ τούτων τέσσαρα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Δίωτος ὕδρια ἥς ἡ μὲν βᾶσις ἀποκεκομμένη, αἱ λαβαὶ κολοβαὶ μετ' ἀναγλύφου παρστάσεως καὶ ἐπιγραφῆς, ὕψ. 0,80· ὁ λίθος πεντελικός· εὗρέθη ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν πυριτιδαποθήκην τὴν ἐπέκεινα τοῦ Ἰλισσοῦ. Ἐν τῷ μέτῳ γυνὴ ποδῆρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβεβλημένη κάθηται ἐπὶ κλιντῆρος καὶ ἄπτεται τῆς χειρὸς νέου ἀνδρὸς ἐν ἱματίῳ πρὸ αὐτῆς ἱσταμένου. Ὅπισθεν τῆς γυναικὸς ἀνὴρ ὀπλίτης βραχυχίτων τὴν μὲν δεξιὰν ἐπιτιθεὶς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ αὐτῆς ὤμου, τὴν δὲ ἀριστεράν ἀνέχων ὥσει ἐκράτει δόρυ· ὅπισθεν δὲ τοῦ ὀπλίτου ὑπασπιστῆς φέρων στρογγύλην μεγάλην ἀσπίδα καὶ περικεφαλαίαν. Ἡ ἐργασία εἶνε τῆς καλῆς ἐποχῆς καὶ ἡ ἔκφρασις τῶν προσώπων θαυμασία. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε ἡ ἑξῆς:

ΤΕΛΕΞΗΓΟΡΟΣ ΑΡΞΙΛΛΑ ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ.

2) Ἐπὶ πλακὸς λίθου ὑπαλεύκου ὕψ. 0,46 πλατ. 0,29, παχ. 0,05, ἐχάσσης ἀνωθεν καὶ ἀετωμάτιον, ἀνάγλυφος παράστασις. Δύο γυμνοὶ ἄνδρες, οἱ Διόσκουροι, μὲ ἐπερριμμένον τὸ ἐπίβλημα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ μὲ φρυγικὸν πῆλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἱστάνται ἀντιμέτωποι καὶ στηρίζουσι τὴν δεξιὰν ἐπὶ δόρατος· παρὰ τοὺς πόδας ἑκάτερου ἀλέκτωρ. Τὸ ἀνάγλυφον εἶνε ἀποκεκρουσμένον μάλιστα δὲ κατὰ τὸ πρόσωπον, οἱ ἄκροι πόδες ἐλλείπουσι. Ἡ ἐποχὴ εἶνε καλή. Εὗρέθη ἐν Πελοποννήτῳ.

3) Ἰθυοκλιτικὴ ἀκέφαλος μορφή ἐν ποδῆρει χιτῶνι, ὃν κρατεῖ πρὸς τὰ ἄνω ἐπὶ τῆς κοιλίας πλήρη καρπῶν, ὧν ἐπιψαύει τὸ ἀνεστηλωμένον αἰδοῦτον· ἡ δεξιὰ κνήμη ἀποκεκρουσμένη μέχρι τῆς ἐπιγονατίδος· ἐλλείπουσιν οἱ ἄκροι πόδες· ὁ λίθος λευκός· ἡ ἐργασία μετρία· ὕψ. 0,50. Εὗρέθη ἐν Πελοποννήτῳ.

4) Ἐπὶ κιονίσκου μικροῦ μετὰ βᾶσεως τετραγώνου ὕψ. 0,35, ἐξέχων χιτ-

ριέπτατος ἔρως ἐστάμενος ὄρθιος, ἔχει τὰς χεῖρας ὑπὸθεν ἐφ' ὧν στηρίζει τὰ νῶτα· τὰ σκέλη αὐτοῦ ἐξαπλοῖ ἀφελῶς ἐπὶ τοῦ κιονίσκου· ἡ οὐλόθριξ καὶ χαρίεσσα αὐτοῦ κόμη καταπίπτει μακρὰ ἐπὶ τῆς ῥάχεως. Οἱ βραχίονες καὶ ὀλίγον ἡ δεξιὰ κνήμη ἀποκακρουσμένα· οἱ ἄκροι πόδες ἐλλείπουνται, ἡ ἐργασία καλὴ καὶ ἐπιμελής· ὁ λίθος λευκός· ὕψος ἔρωτος 0,26, πλατ. 0,6. Ἐκ Σπάρτης.

Ὁ πλήρης κατάλογος τῶν ἀποκτηθέντων δημοσιευθήσεται ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τοῦ Δελτίου τῆς ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας.

— Αἱ περὶ τὴν στοὰν κατὰ τὸν Σερπεντζὲν ἀνασκαφαὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἐξακολουθοῦσι. Τὰς τελευταίας ἡμέρας εὐρέθησαν καὶ ἄλλαι βάσεις κιόνων, ἀνωθεν δὲ τοῦ διονυσιακοῦ Θεάτρου καὶ θραύσματα ἀγγείου ἀρχαϊκῆς τέχνης φέροντος μελαίνας εἰκόνας ἐπὶ ἐδάφους ἐρυθροῦ.

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Σταματάκη ἐν Ἀργεὶ παρὰ τὸ Ἡερῶν γενομένης σκαφῆς ἐν τινὶ τάφῳ εὐρέθησαν χρυσὰ κοσμήματα πολλὴν ὁμοιότητα ἔχοντα πρὸς τὰ εὐρεθέντα ἐν Σπάτα.

— Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἡγόρασεν ἤδη τινὰς τῶν ἐν Ἐλευσίνι, περὶ τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος οἰκιῶν καὶ διαπραγματεύεται νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἄλλας. Ἀπὸ ἀποπερρωθεισῶν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς ἀγορᾶς, θέλουσι κρημνισθῆ αἱ οἰκίαι αὗται, οἱ δ' ἐν αὐταῖς ἐγκάτοικοι θέλουσι κτίσει νέας κατωτέρω, περὶχωρηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Εὐθὺς δὲ θέλουσιν ἀρχίσει περὶ τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος ἀνασκαφαὶ ἐξ ὧν πολλὰ προσδοκῶνται.

— Κτιζομένης παρὰ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Θεοδώρων οἰκίας τοῦ κ. Σπυρ. Πυρρῇ εὐρέθη λίθος περιέχων ἐπιγραφὴν ὅρου οἰκίας καὶ κ[ήπου], ἣτις εἰσηγῆσεται τῶν πρώτων ιδόντων περὶδοθῆ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρείαν. Ἐν δὲ τῇ περὶκειμένῃ οἰκοδομῇ τοῦ κ. Λεωνίδου Δανιήλ εὐρέθη μαρμαρίνη κεφαλὴ τεθραυσμένη καὶ θραύσματα ἀγγείων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο συνεδριάσεις, τρεῖς δ' ἀνεγνώσθησαν διατριβαί.

Ὁ κ. Τιμ. Ἀργυρόπουλος τακτικὸν ἐνεργὸν μέλος ἀνέγνω διατριβὴν περὶ φωνογράφων.

Ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος Κεραμεὺς ἀντεπιστέλλον μέλος περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Φωκαίας.

Ὁ κ. Δ. Πανταζῆς ἐπίτιμον μέλος περὶ Ζηνοβίας βασιλίσσης τῆς Ἀντολίδος.